

Балада про кобзаря Хведора Холодного

Драч Іван Федорович

Ладів аж цілих штири він вживав:
Бандурний, скрипошний, жалобний, косий.

Та й козачка на кобзі награвав
Ногами босими. Бувало, сяде босий
Та й пальці струнами —

бринь-бринь — перебира.

Не без нечистого були його прояви.

Його обліпить роєм дітвора,
А він над нею кобзою державить.

А так співають, бувало, не хотів,

Хіба проп'є до драної свитини

Все рам'я і в корчемному гурті

Голосить, братця, голосом дитини.

А що вже грав, то, знаєте, втинав

Отак, що й не пособить сила Божа, —

Про трьох братів, про Хмеля й Богуна,

Про людославне наше Запорожжя.

Було, як сяде, то й струна кипить,

Та як зашкряба, ридма як затужить,

То плачуть всі, а він і плаче, й кпить,

Бо з нього був гординя пишний дуже.

А мідяки в коновочку його,

Як той горох:

тр... тр... та в бідолахи

Був норов, вам скажу, як той вогонь,

Хоч був бідаха: кісточки та лахи...

Кого вже не возлюбить, то ні-ні,

Його й пани вдягали-пригощали,

Він все проп'є і знову в бур'яні

Сидить, як цвяшок, і життя печалить.

Гордяка був. Чи Бог, чи сатана

Побив його на тижні Великоднім.

А душу співом випивав до дна,

Пекельний був, тож нарекли Холодним...

Джерело: Драч І. Ф. Крила: Поезії / Худож.-оформлювач Л. Д. Киркач. - Харків: Фоліо, 2001. - 75 с. - (Українська поезія ХХ ст.).

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drach_ivan_fedorovych/balada_pro_kobzaria_khvedora_kholodnoho